

[Torben Lund]

Vi finder det ikke rigtigt, at retstilstanden på et så fundamentalt område skal bygge på presmeddelelser fra sundhedsmyndighederne og på den til enhver tid gældende retspraksis eller tiltalepraksis hos anklagemyndigheden. Også på det punkt bør retstilstanden efter vores mening – ikke mindst af hensyn til lægerne – fremgå direkte af loven.

Af den samme grund synes vi også, det bør fastlægges i loven, at en læge under de samme omstændigheder kan give den smertestillende eller beroligende medicin, som er nødvendig for at holde en patient smertefri, også selv om det måtte have den sidevirkning, at det kan medføre en fremskyndelse af dødstidspunktet.

I lovforslagets bemærkninger bliver også livstestamenter berørt, altså spørgsmålet om, hvilken virkning det skal have, at man forud har tilkendegivet, hvordan man ønsker der skal forholdes, når der er tale om en udsigtsløs og livsforlængende behandling.

Lovforslaget medfører ikke en juridisk bindende anerkendelse af livstestamenter. Socialdemokratiet ønsker at vise respekt for den enkeltes ret til selvbestemmelse også på dette punkt, og derfor ønsker vi, at regler om livstestamenter bliver lovfæstet, sådan at livstestamenter kan blive juridisk bindende, og sådan at også livstestamentene bliver registreret og dermed bedre kendt i den konkrete situation.

Hvis man gennemfører sådanne regler om livstestamentene – hvad vi gerne ønsker – betyder det, at en læge ikke må indlede en behandling, hvis patienten ved et livstestamente har udtrykt ønske om, at livsforlængende behandling ikke skal iværksættes i nærmere beskrevne situationer.

De nærmere regler for livstestamenters oprettelse, udformning, registrering og tilbagekaldelse vil vi gerne drøfte nærmere under udvalgsarbejdet, men vi synes, at mindretallets indstilling i den betænkning, der foreligger om afkald på livsforlængende behandling, vil kunne tjene som en god inspiration og være et godt udgangspunkt for disse drøftelser.

Med disse ord kan jeg tilsige et positivt og grundigt udvalgsarbejde om disse fundamentale og vigtige spørgsmål, og jeg har altså samtidig bebudet, at vi gerne ønsker en lidt mere omfattende lovændring end den, ministeren har lagt op til med sit lovforslag.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg forstår, at hr. Torben Lund ønsker, at man skal fastsætte lovregler om dette med, at lægerne kan gøre tingene. Jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund, om han har overvejet, hvor utrolig svært det vil være at lave den lov sådan, at den ikke også i nogle tilfælde kan misbruges.

Op mener hr. Torben Lund ikke, at virkningen af livstestamenter, som man måske har lavet adskillige år, før de bliver aktuelle, må afhænge af, hvad der står i dem? Et er, hvis jeg går hen og skriver mit testamente i dag, et andet er, hvis jeg virkelig er syg, og så er der jo forskel på, om jeg er udsigtsløs syg eller der faktisk er en mulighed for at hjælpe mig. Hvad ved jeg om, hvilke muligheder der er om 10-20 år eller måske længere frem? Det, som i dag er uhelbredeligt, kan måske til den tid være helbredeligt. Derfor synes jeg, at sådan nogle ting kræver langt, langt større indsigt.

Noget andet er, at man selvfølgelig altid kan prøve at respektere livstestamenter, så langt det overhovedet kan lade sig gøre, men lovfæster man dem, kan man måske få en konflikt mellem patienten og lægen og lægens pligt til at hjælpe, hvor der er en mulighed for at hjælpe.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg er helt enig med fru Inger Stilling Pedersen i, at det er utrolig vanskelige problemstillinger, vi her har med at gøre, men jeg synes blot, at det på et så fundamentalt område som det, vi her beskæftiger os med, er vigtigt, at vores lovgivning er så klar som muligt. Jeg synes netop, at det bliver endnu sværere ved, at vi ikke har en klar lovgivning på dette område.

Jeg synes heller ikke, at det er rart for lægerne, der jo står i de vanskelige situationer, at vi ikke har en klar lovgivning om, hvad lægerne må, og hvad lægerne ikke må i disse situationer. De er nødt til at basere sig på, hvad der administrativt er sendt ud fra Sundhedsstyrelsen, og den til enhver tid værende tiltalepraksis i anklagemyndigheden, og det synes jeg ikke er rart.

Det, vi foreslår, som jeg har bebudet her, er en lovfæstelse af den retstilstand, vi har på de områder i dag, og som jeg synes er god.